

РЕШЕНИЕ

№ 34249

гр. София, 20.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **8076** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Ю. С. И. ЛНЧ [ЕГН] гражданин на С. срещу РЕШЕНИЕ №2433 от 11.03.2025г. на Председателя на ДАБ, с което е отхвърлена молбата му за закрила и е отказано да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата съображения – се моли да се уважи същата. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с приложимия материален закон. Визира се, че обжалваният административният акт е постановен в нарушение на чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Подчертава се, че административният орган е игнорирал факта, че причините кандидатът за закрила да напусне страната си на произход са свързани с наличието на заплаха за живота и сигурността му. В жалбата не се споделя констатацията, че в С. няма вътрешен или международен въоръжен конфликт и няма безогледно насилие, а само несигурност в отделни части. Твърди се, че този анализ - е формален и не кореспондира с личната бежанска история. навежда се довода, че административният орган общо разглежда данните, съдържащи се в издадената от самия него справка, без дори да съобрази състоянието на провинцията, от която лицето идва. Подчертава се, че не е изследвано и ако се върне - дали няма да е в опасност. Счита се, че е направено превратно тълкуване на Решение на Съда на ЕС от 7 февруари 2009 година по дело C-465/07. Подчертава се, че фактически има гражданска война вкл. и е налице реална възможност да бъде принудително мобилизиран в сирийската армия или да бъде убит от кюрдските сили. Въз основа на това лицето се страхува за живота си. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв.С. и лично поддържа жалбата си и моли да се уважи. Представя писмени бележки. Твърди се, че в С. има вътрешен конфликт и живота на лицето, ако бъде върнато ще е в опасност. Подчертава, че има писмо от ДАНС, с което не се възразява да се предостави закрила на лицето.

Ответникът чрез юрк. Х. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ – НАМИРА СЛЕДНОТО:

Жалбата от 31.07.2025г. по отношение на връчване 25.07.2025г. –е в срок от адресат на акта, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка се съобразява следното:

Производството е образувано по молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ПМЗ-В- 664/22.11.2024г. на РПЦ - [населено място], до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), от Ю. (собствено) И. (фамилно) С. (бащино), от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци, търсещи международна закрила в Република България.

Заявява, че е напуснал С. за първи път през 2016г. за Л., където останал четири години и работил като бояджия. За втори път напуснал страната си по произход през ноември месец 2024 г. отново нелегално за Турция. Останал там 10 дни. На 11.11.2024г. влиза на територията на Република България отново нелегално.

Мотивира молбата си за международна закрила с проблеми свързани с войната и влошената обща обстановка в С.. В проведеното с него интервю рег. №УП 7262/09.01.2025г. Ю. И. С. разказва, че е напуснал страната си поради липсата на мир и спокойствие. Уточнява, че е избягал от кюрдите, за да не го присъединят към тях. Пояснява, че братовчед му бил при тях и загинал като в С. и в момента ги принуждавали да отидат да се сражават за тях. Не иска да се върне в страната си по произход, защото няма спокойствие и мир. Заявява, че в Република България може да намери работа, няма дискриминация. Добавя, че родителите му, съпругата и дъщеря му, седем братя и три сестри са останали да живеят в С.. Работил е в строителството и е учил до 11 клас. В заключение твърди обаче, че не може да се предвиди какво ще стане.

Търсещият международна закрила декларира, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в страната му по произход. Разказва, че не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията. Потвърждава, че никога не е бил арестуван, съден или осъждан. Декларира, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход.

Прието е от ответника, че относимите към молбата за международна закрила факти касаят твърденията на чуждия гражданин, свързани с причините за напускане на С., а именно желанието му да живее извън С. и общото положение на несигурност в страната. Представените от чужденеца в хода на производството доказателства представляват устно направени от него заявления, поради което е направен извод за неоснователност на подадената молба за международна закрила. В хода на административното производство молителят не обосновава наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на

закона и не посочва никакви причини за основателно опасение от преследване.

Въз основа на това е прието, че няма основания за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. Така съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. В така представената бежанска история не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“.

Подчертано е, че жалбоподателят не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване.

Направен е извода, че сирийският гражданин е напуснал С., не за да търси международна закрила, а си по-добър стандарт на живот в посока Европа, поради което не е бежанец съгласно Наръчника на ВКБООН. Кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което молителят в настоящият случай не прави. Той не изтъква никакви лични опасения от преследване в страната си на произход - С.. Кандидатът не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. От цялата бежанска история става ясно, че конкретни действия на преследване срещу сирийския гражданин не са осъществени. Не се установява и срещу молителя да са налице посегателства, чиято системност и мащаб достигат до границата на преследване. Всичко това в съвкупност потвърждава неоснователност на молбата му за закрила. Твърденията му не съдържат и информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова.

Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не заявява. Кандидатът не сочи други релевантни причини или обосноваващи опасения за преследване - не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти в С.. Молителят не е бил заплашван или преследван по етнически или религиозни причини в С..

Чужденецът не заявява наличието на конкретно събитие, поради което е избрал да напусне страната си по произход. Заключение в този случай е, че към конкретния момент, той е взел решение да напусне С. без видима причина възползвайки се от факта, че в определен период от време на територията на страната му по произход е съществувал вътрешен въоръжен конфликт характеризиращ се с висока степен на безогледно насилие, че се намира в неблагоприятно външнополитическо отношение и изпитва трудности със спазването на човешките права.

Същевременно, съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. регламентира, че „актове, считани за преследване, по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция: а) трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество или по повтаряемия си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека и по-конкретно на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на чл. 15, § 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи или б) трябва да представляват съвкупност от различни мерки, включително и нарушения на правата на човека, която да бъде достатъчно тежка, за да се засегне индивида по начин сравним с посоченото в буква а)“. Липсата на доказани конкретни данни, потвърждаващи твърденията на търсещия

закрила обуславят извода, че опасенията му от преследване са неоснователни и конкретно за него не съществува опасност да бъде задържан и репресиран, в случай че се завърне в страната си на произход. Няма основания да се приеме, че от страна на официалните власти или на други организации и/или групировки в С. се предприемат безогледно масови репресии срещу гражданите. Също така не се откриват данни, сочещи, че спрямо него да са били предприемани каквито и да е неблагоприятни действия от страна на държавни или недържавни органи.

Не се установяват и други значими факти или обстоятелства, които да посочват, че Ю. И. С. е лице, отговарящо на изискванията на чл. 8 от ЗУБ. Твърденията на молителя не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова.

С оглед изложеното - е направен извода, че искането на Ю. И. С. в частта за предоставяне на статут на бежанец следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

На второ място ответникът е визирал, че за Ю. И. С. липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне страната си на произход - С. поради „реална опасност от смъртно наказание или екзекуция“ - тежки посегателства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Прави се позоваване на тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/2007г. за това, че трябва кандидатът за хуманитарна закрила да е изложен на риск от посегателства за живота му като смъртно наказание, екзекуция или изтезания, а такива твърдения не се правят.

Направена е преценка на актуалната обстановка в С. посредством приложената по преписката актуална справка с вх. № МД-02-60/29.01.2025г., изготвена от дирекция „Международна дейност“, на ДАБ-МС, като отново не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според тълкувателното решение от 17 февруари 2009г., наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи.

Посочено е, че от справка с вх. № МД-02-60/29.01.2025 г. е видно, че на 27 ноември 2024г. ислямистката групировка "Х. Т. ал Ш." (Н. Т. al-S., HTS), чийто контрол преди това е ограничен до части от провинциите А. (Х.) и Идлиб, започва голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически акции. Първоначално бунтовниците превземат А. (Х.), втория по големина град на 5 декември пада [населено място], а два дни по-късно е превзет и третият по а град в С., Х.. На 8 декември 2024г. бунтовниците.

С оглед това е маркирано, че съгласно чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, статут на бежанец и хуманитарен статут може да не се предостави, когато в една част на държавата по произход не съществуват основания за страх от преследване, нито реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, при което той може безпрепятствено и трайно да се ползва от ефективна закрила там.

Въз основа на изложеното от ответника е прието, че за молителя не са налице предпоставките по чл.9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл.

9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. В случая не са изпълнени условията съществуващата опасност да е реална за лицето, търсещо закрила и въоръжените конфликти да се характеризират с безогледно насилие. Прието е, че се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Искането му в тази част е неоснователно.

Въз основа на изложеното е направен извода, че за Ю. И. С. не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ.. Същевременно за кандидата се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. Искането му и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е неоснователно.

Също така за молителя липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. За него не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като той не се позовава на причини от хуманитарен характер.

Като крайна констатация е направен извода, че за оспорващият липсват и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут.

В съдебното производство с определение на л.57 №27307 от 13.08.2025г. на страните е указана доказателствената тежест.

От ответника е представена справка от 21.07.2025г. на л.73, както и справка от 30.09.2025г. л.81
ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Ответникът е компетентен да се произнесе по молбата за закрила видно от чл.75, ал.1 т.2 и т.4 от ЗУБ.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Правилно е възприета и оценена бежанската история.

Във връзка със същата, съдът споделя по същество изводите на ответника. Правилно е маркирано, че лицето 4 години е било в Л., след което отново се е върнал в С.. Заявените причини за напускане, без да са провокирани от конкретно събитие, представляват неоснователни опасения, че ако се върне ще бъде мобилизиран на страната на кюрдите да се бие л.34. Необосновани опасения са защото, както се посочи няма конкретно събитие, а общо недоволство от това, че няма сигурност в С., а в България има работа и няма дискриминация. На фона на изложеното – обосновано е маркирано, че в С. е семейството на кандидата- родителите му, съпругата и детето му, братя и сестри. След като лицето никога не е била задържано, не е имало каквито и да е проблеми от етнически или религиозен характер или по друга причина /основание за закрила/, то правилно ответникът е счел, че няма преследване. Ето защо заявените такива опасения, че кюрдите могат да го мобилизират евентуално ако се върне - няма причина да се сметат, че са достоверни, тъй като ако имаше някакви опасения -не би се върнал след Л. отново в С., а би останал трайно там. Правилна е констатацията, че лицето търси по-добър стандарт на живот в посока Европа, поради което не е бежанец съгласно Наръчника на ВКБООН, а мигрант. Изложеното категорично обуславя неоснователност на искането му за предоставяне на бежанска закрила.

Аналогични са изводите и при искането му за предоставяне на хуманитарен статут. Въз основа на обстановката в страната по произход правилно ответникът е изградил своите изводи. В настоящето производството е представена актуална такава от 21.07.2025г. В същата се описва положението на С. от МН гледна точка. Изявление на Т. за отмяна на

санкции, за да може С. да продължи развитието си. Направен е обстоен анализ на данни на ВКБООН за броя на сирийците завръщащи се в С.. Начините за подпомагането им. Отношенията с Турция вкл. в областта на здравеопазването за сътрудничество. Не е пропусната и напрегната обстановка между Сирийските демократични сили и подкрепяните от Турция сили, за въздушни сблъсъци около моста Кара Коизак и язовира Тишрин месец март 2025г.. Описано е, че в С. има 40 000 кюрди без гражданство и 160 000 такива нерегистрирани, друга част са с отделен статут. Визирано е, че като цяло кюрдите са 15 процента от населението. Сред тях също се наблюдава разселение. Напр. в [населено място] над 90 процента от кюрдите са напуснали града, в който от друга страна са се завърнали арабите. В справката е разгледано положението във връзка с военната служба. Цитира се от м.02.2025г. изявление на Президента, че се премахва задължителната военна служба. Вкл. е разгледан въпроса дали продължават кюрдите да наемат хора в своите редици л.78 гръб. Видно от справката – сирийските демократични сили са обединение между кюрдски и арабски милиции, подкрепяни от САЩ като контролират области източно от Е. и други райони на запад. Те намирали задължително лица на база на закон от 2021г. в кюрдските райони. Въпреки това сведенията се, че дори от 2021г. лицата, които са били ангажирани са били на доброволен, а не задължителен принцип. Има и случаи на арестувани мъже, отказали да служат. В справката от 21.09.2025г. на л.81 – се допълва за възстановяване на редица свободи- на правото на пътуване, на износ на суров петрол от години забранен. Подчертано е, че м. август САЩ премахват официално рестрикциите. Сочи се че ВКБООН улеснява завръщането на бежанците. Проблемите са икономически -безработица и разчитане на семейна подкрепа.

С оглед изложеното правилни са констатациите на ответника, че няма безогледно насилие, няма въоръжен конфликт и лицето при самото му завръщане не би изпаднало в състояние на застрашеност нито на живота, нито на свободата му. Следователно -не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в" от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

По писмените бележки на адв.С. неправилно е позоваването на практиката на ЕСПЧ, за това, че лицето като се завърне в С. няма да получи закрила. И двете справки навеждат на обратното –полагат се усилия и се вземат мерки, но проблема с бедността и безработицата е налице. Няма лицето да

изпадне в ситуация на изтезание, нечовешко или унизително отношение. Това, че ДАНС не възразява е стандартна процедура по запитване, но не замества преценката на ответника за наличието на основания за това.

Следователно правилна е по същество констатацията на ответника, че не са налице нито предпоставките за бежански статут по чл.8 от ЗУБ, нито за хуманитарен по чл.9 от ЗУБ, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.2 посл.пр. от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Ю. С. И., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. срещу РЕШЕНИЕ №2433 от 11.03.3025г. на Председателя на ДАБ, с което е отхвърлена молбата му за закрила и е отказано да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.